

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

בפני כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה

בעניין הקטינה: ק.ז. ת"ז ----- (ילדת XX.XX.2005)

התובעת: ס.ג. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד דליה אבני וינשטיין

נגד

הנתבע: א.ז. ת"ז -----

פסק דין

תביעה להגדלת מזונות קטינה - הוספת רכיב מדור לאור מעבר האם להתגורר עם הקטינה בשכר דירה לאחר שדירת הצדדים נמכרה לצד ג' במסגרת הליך פירוק שיתוף.

הרקע וההליכים שקדמו להליך:

1. הצדדים בני זוג לשעבר, יהודים, ולהם שני קטינים משותפים, ע', בגיר, יליד XX.XX.1999 וק' קטינה, ילידת XX.XX.2005.

הבת ק' אובחנה בגיל 3 כמצויה על הרצף האוטיסטי והיא מתחנכת בחינוך מיוחד, בעלת 100% נכות על פי המל"ל וזכאית לקצבת נכות בסך 2,500 ₪ לחודש.

2. בעניין מזונות הילדים ניתן ביום 21.5.15 בתמ"ש 8289-03-13 (מזונות קטינים ואישה) תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים ונפסק כי "...תשלום המזונות השוטפים יהיה על סך של 2,700 ₪ לחודש. שני הצדדים ישלמו ישירות לבנק הממשכן את תשלומי המשכנתא – מחצית לכל צד. האב יישא במלוא הוצאות החינוך של הילדים. בהוצאות הבריאות יישאו ההורים בחלקים שווים. הסכמה זו תחל החל ממזונות חודש יוני 2015."

3. ביום 1.12.2016 בתמ"ש 17032-08-15, פסק דין שנתן תוקף להסכמת הצדדים לפיה משמורת הבת ק' תהיה לתובעת. עוד נפסק שם, זמני השהות בין הנתבע ובין קטינה יתקיימו בכל יום שישי כאשר הנתבע יגיע לבית הספר של ק' בשעה 08:00 וישהה עם ק' בבית הספר עד השעה 09:30 או בכל מועד אחר שיתאם הנתבע ישירות עם בית הספר.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

לאחר זמן מה ומשנותק הקשר בין הנתבע ובין הבן ע' הנתבע הגיש תביעה לביטול מזונותיו. בהליך שם, תמ"ש 15-08-17032, נפסק ביום 10.1.17 כי ישלם את מזונות הבן ע' עד תום לימודי התיכון ולאחר מכן, כפוף לכך שהבן ע' יהיה בקשר עם אביו, האב ימשיך וישלם את המזונות עד מועד גיוס הקטין לשירות צבאי חובה או חלוף 4 חודשים מתום לימודי התיכון - לפי המוקדם. עוד נפסק כי בתקופת שירות צבאי חובה וכפוף לכך שהבן ע' יהיה בקשר עם אביו, יעמוד התשלום על סך של 350 ₪ לחודש וישולם ישירות לידי הבן.

4. מאז שניתנו פסקי הדין הנ"ל, ועד כה, זמני השהות מתקיימים באותה מתכונת שנפסקה וגם ביום ראשון, בבית הספר, בשיעור מוזיקה למשך שעה ובין הנתבע ובין הבן ע' לא חודש הקשר. הנסיבות, שלא לומר האשם, אינו רלוונטי להליך שלפני.

טענות הצדדים:

5. בכתב התביעה נטען כי פירוק השיתוף בדירה שהייתה משותפת לצדדים ומכירת זכויות הצדדים בדירה לצד ג', מהווה שינוי נסיבות מהותי בשלו יש לחייב את הנתבע בתשלום מדור ואחזקתו. נטען כי הבן ע' פנה לנתבע על מנת לבקשו למכור זכויותיו במימון הלוואה ממפקדו אך הנתבע סירב. אשר לשינוי הנסיבות, נטען כי טרם המכר, נשאו הצדדים בחלקים שווים בתשלום חודשי של המשכנתא, סך 1,250 ₪ כל אחד. לאחר המכר, נאלצה התובעת לשכור דירה מרווחת בת 5 חדרים המותאמת למגוריה של ק' ובקרבה לדירת המגורים הקודמת, שזו הסביבה המוכרת לק', תמורת שכר דירה חודשי בסך 5,000 ₪ לחודש ולסכום זה יש להוסיף הוצאות אחזקת מדור. נטען כי כיום הוצאת התובעת בגין מדור גבוהה פי 4 ממחצית תשלום המשכנתא בו נשאה קודם לכן. עוד נטען כי יתרת תמורת המכר בגין חלקה בדירה שנמכרה (כ- 310,000 ₪) פוחתת בשל הוצאות המחייבה הגבוהות עבור ק' והוצאות גבוהות של המדור ואחזקתו. נטען כי הכנסת התובעת היא סך 3,500 ₪ לאחר שנאלצה לצמצם שעות עבודתה לשם הטיפול בק' מאחר ואחותה הגדולה פנתה ללימודים ואחיה ע' בצבא. נטען כי מדובר בשינויים של השנתיים האחרונות המצדיקים הגדלת דמי המזונות. התובעת טענה כי שכרו של הנתבע עלה. מאז שהתבררה תביעת המזונות ומצבה הרפואי של התובעת אינו שפיר. בכתב התביעה עתרה התובעת למזונות עבור הקטינה סך של 3,770 ₪: 2,000 ₪ בגין כלכלה, 700 ₪ בגין ביגוד והנעלה, 150 ₪ בגין קוסמטיקה, היגיינה, 150 ₪ בגין תרבות פנאי והעשרה, 100 ₪ בגין מחשב ואביזרי מחשב, אייפוד וטלפון נייד, 100 ₪ בגין תרופות, 170 ₪ בגין טרמפולינה, 400 ₪ בגין נסיעות במוניות (נטען כי ק'

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

אינה מסוגלת לנסוע בתחב"צ). בגין הוצאות מדור, עתרה התובעת לחייב בשיעור 25% מהמדור ואחזקתו לפי הרכיבים: 5,000 ₪ בגין דמי שכירות, 1,000 ₪ בגין חשמל, 800 ₪ בגין ארנונה, 400 ₪ בגין מים, 100 ₪ בגין גז, 350 ₪ בגין יס טריפל. סה"כ עתרה התובעת שמזונות ומדור הקטינה יעמדו על סך 5,657 ₪. נוסף, עתרה התובעת כי הנתבע יישא במחצית מהוצאות הרפואיות של הקטינה וימשיך לשאת במלוא הוצאות החינוך של הקטינה.

6. בכתב ההגנה שהגיש הנתבע כשהוא אינו מיוצג, טען הנתבע כי הוא משלם סך 1,350 ₪ עבור מזונות הקטינה ולמרות שהבן ע' מסרב לקשר עמו הוא משלם סך 350 ₪ במישרין לידי הבן ע'. נטען כי קצבת הנכות המשולמת לקטינה ק' היא סך 2,600 ₪. הנתבע טען כי הבן ע' הציע לרכוש את חלקו בדירה שהייתה משותפת לצדדים תמורת סך 100,000 ₪ בלבד ועל כן לא היה מנוס לפרק את השיתוף, אך הוא הסכים כי מועד מסירת החזקה יידחה חצי שנה לאחר המכר. עוד נטען כי הדירה המשותפת הייתה בגודל כ-75מ"ר ומנתה 3 חדרי שינה, ממ"ד חדר + כניסה שהוסבה לחדר, כך שטענת התובעת כי ק' מורגלת לדירה בת 5 חדרים עם מרפסת הפונה לים, אינה נכונה והייתה לתובעת אפשרות למצוא דירה מותאמת לצרכי ק' בשכר דירה נמוך יותר. הנתבע ציין כי בעבר הצהירה בפניו התובעת כי אם יעמוד על פירוק השיתוף תשכור דירה יקרה במכוון ותדאג שהוא ישלם על כך. עוד נטען כי תמוה כיצד הצליחה התובעת הטוענת למצוקה כלכלית, לשלם את כל השכירות לשנה מראש. אשר לכספי התמורה, נטען כי כל התמורה מוחזקת אצל כונסי הנכסים ולכן לא ברור כיצד היא "פוחתת" כטענת התובעת בתביעתה. הנתבע הכחיש כי שכרו עלה וטען כי מצבו הבריאותי אינו שפיר. אשר לצרכיה של ק' – נטען כי הוא נושא בעלויות מוצרי קוסמטיקה והיגיינה לפי פניית המורה של ק' וצרכיה, כי התובעת עושה שימוש בכלי רכב והוא הציע לעזור בהסעות, אך התובעת סירבה. נטען כי הרכיבים בתביעה מוגזמים ומנופחים. עוד נטען כי בדירה מתגוררת אחותה למחצה של ק' (מנישואיה הראשונים של התובעת). הנתבע הביע הסכמתו להמשיך ולשאת בהוצאות החינוך של ק' ולשאת במחצית מהוצאות הרפואיות. בשולי כתב ההגנה נטען כי ק' זכאית לתשלום פיצויים בשל תאונת דרכים והכספים אינם משוחררים מחברת הביטוח בשל סירוב התובעת לחתום על הנדרש. עוד נטען כי יש לאפשר שחרור כספי הדירה המעוכבים אצל כונסי הנכסים בשל מחלוקת בין הצדדים והנתבע מבקש לסיים את הסכסוכים ולשים פרק זה מאחורי הצדדים על מנת להתרכז בטיפול בילדיהם.

7. על פי ההחלטות שניתנו, צומצמה תביעת התובעת לרכיב המדור ואחזקתו בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

8. ניסיונות להביא את הצדדים לידי הבנות לא צלחו.

9. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית ונחקרו על תצהיריהם.

דין והכרעה:

10. אדגיש כבר כעת כי הנתבע, שלא היה מיוצג, לא הכחיש חובתו לשלם מדור. המחלוקת בין הצדדים הייתה ונותרה, גובה הסכום.

11. על פי ההלכה הפסוקה, פסק דין שעניינו מזונות קטינים, אינו סופי ומוחלט שכן, עת חל שינוי נסיבות מהותי בנסיבות שהיו מונחות בפני בית המשפט עובר לפסיקת מזונות, ניתן וצריך להתאים את המזונות לשינוי בשל אותו שינוי נסיבות מהותי. ראו ע"א 511/78 דלהרוזה נ' דלהרוזה, לג (1) 449, 454; ע"א 749/83 ליפניסקי נ' ליף (ליפניסקי), לח (3), 126, 128 וגם ע"א 363/81 יואכים (יהויכין) פייגה נ' רועי ברנרד פייגה, לו (3) 187, 188. מפי הנשיא כתוארו אז, שופט שמגר:

"כידוע, פסק-דין מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בפלוגתה פלונית בקשר למזונות, אך זאת בכפיפות לתנאי המפורש והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות. אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר."

12. ברציונל ההלכה הנ"ל, מונחת העובדה כי פסק דין למזונות הוא פסק דין הצופה פני עתיד, ועל כן, שינוי מהותי בנסיבות שהתקיימו בעת מתן פסק הדין, יכול ויצדיק שינוי במזונות. ראו ע"א 177/81 גלעדי נ' גלעדי פ"ד לו (3), 179, 185.

13. נפסק כי לשם איזון בין עיקרון סופיות הדיון ובין הצורך לאפשר גישה חוזרת לערכאות על פי נסיבות החיים המשתנות – יש לפרש באופן דווקני את צמד המילים "שינוי נסיבות". ראו ע"א 363/81 יואכים (יהויכין) פייגה נ' רועי ברנרד פייגה, לו (3) 187, 188 וגם מ"א (ירושלים) 410/94 ריבי הלוי נ' אליהו הלוי, מיום 15.02.1996 עמודים 2,3 לפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

14. שינוי נסיבות יכול שיהיה באחד ממרכיבים אלו: עצם החיוב במזונות, שיעור החיוב, צרכי הקטין, יכולת החייב, יכולת ההורה המשמורן ורכושו של הקטין. ראו א. גריידי, מזונות ילדים הלכה ולמעשה מהדורה שלישית מורחבת 2005, עמוד 283 יג'. ובכל מקרה יש הכרח ששינוי הנסיבות יהא שינוי שלא היה צפוי ולא ניתן היה לצפותו במועד מתן פסה"ד. ראו תלה"מ 28665-02-19 ש.ר נ' א.פ. מיום 6.9.20, סעיף 51 לפסק הדין.

15. שינוי במזונות שנפסקו, ייעשה במקרים נדירים ובהתקיים שלושת התנאים המצטברים: (א) שינוי הנסיבות הנטען הוא כה מהותי והופך את הותרת פסק הדין על כנו - ללא צורך (ב) הצדדים הותרו פתח, במפורש או מכללא, לשינוי נסיבות (ג) מבקש השינוי פעל בתום לב. ראו ע"א 442/83 קם נ' קם, לח (1) 761, 771-770.

16. ביחס לתום הלב נפסק בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני מיום 13.6.07, סעיפים ה-ו לפסק הדין:

"אכן, ניתן לדון מחדש בגובה מזונות בהתאם לשינוי הנסיבות...ואולם, אין זה השיקול היחיד. במסגרת שיקול דעתו על בית המשפט להביט על התמונה בכללותה, ולהכריע לפיה האם בהתחשב במכלול הנסיבות של יחסי הצדדים יש מקום לאפשר דיון מחדש במזונות. בהקשר זה נקבע, כי על בית המשפט לבחון האם הוגשה התביעה בחוסר תום לב. כבר נפסק כי לחיוב המזונות היבט חוזי (ראו ע"א 32/81 צונן נ' שטל, פ"ד לז(2) 761), הכפוף לדרישת תום הלב הקבועה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973; ראו לדוגמה ע"א 468/84 קוטלר נ' קוטלר (לא פורסם); (תמ"ש (כפר-סבא) 17150/03 מ. נ. נ' מ. נ. (לא פורסם); ולדרישות נוספות, כגון תקנת הציבור הקבועה בסעיף 61 לחוק החוזים (חלק כללי) (פרשת צונן הנזכרת; תמ"ש (תל-אביב-יפו) 16650/97 ש' פ. נ' ר' מ' פ (לא פורסם))."

17. כבוד השופט שמגר ז"ל בע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו (3) 187, בעמוד 188 כותב:

"אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות."

18. חשוב להדגיש, בתביעה לשינוי מזונות שנפסקו, בית המשפט אינו בודק איזה סכום מזונות היה פוסק היום, אילו הנתונים הובאו בפניו בתביעת מזונות, אלא בית המשפט בודק האם חל שינוי נסיבות מהותי ביחס לנסיבות שהיו בבסיס פסק הדין המקורי. ראו כבוד השופט שרעבי בעמ"ש (חי) 53288-03-18 פלונית נ' פלוני מיום 13.11.18, סעיף 17 לפסה"ד וגם א' גריידי מזונות ילדים הלכה ולמעשה מהדורה שלישית מורחבת 2005, בעמוד 283-285 יד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

19. הנטל להוכיח שינוי הנסיבות ומהותו מוטל על התובע - בבחינת המוציא מחברו עליו הראיה.
20. אין חולק כי פירוק השיתוף על דרך מכר לצד ג', הגם שהיה צפוי במועד פסיקת המזונות, מהווה שינוי נסיבות מהותי. עד פירעון המשכנתא ומסירת החזקה, הצדדים שילמו תשלומים חודשיים עבור המשכנתא והובטח מדור הקטינה ואילו כתוצאה מפירוק השיתוף על דרך מכר לצד ג', אמנם נפרעה המשכנתא אך עלתה הוצאת המדור של האם עבור הקטינה והאב כלל אינו משלם מדור.
21. ראו כי כבר בהחלטתי מיום 1.11.15 בתמ"ש 8351-03-13, התביעה לפירוק שיתוף, ציינתי כי (ההדגשות לא במקור):
- "בהיות שני הצדדים שותפים בנכס, רשאי המבקש לעתור לפירוק השיתוף בכל עת. בוודאי שלא ניתן להמשיך ולחייבו בתשלום מחצית המשכנתא ושכירות להבדיל ממדור שייתכן ויתווסף בהמשך ההליך...שאלת הבטחת מדור הקטינים – תידון בהמשך ההליך."
22. משקבעתי שקיים שינוי נסיבות, יש לבחון את השינוי הספציפי והשפעתו על הנתונים הכלכליים הרלוונטיים, שהיו מונחים בפני בית המשפט, עובר לפסיקת המזונות – ויש לבחון האם השפעת שינוי הנסיבות היא כה מהותית שהותרת הדברים על כנם, תהיה לא צודקת.
23. במקרה כאן, השארת פסה"ד על כנו, לאחר הנסיבות שהשתנו, משמעה כי הנתבע אינו משלם מדור, ברי כי זו תוצאה ישירה של שינוי הנסיבות והיא אינה צודקת – שכן הנתבע חייב במדור הקטינה.
24. משנמצא כי התקיים בעניינינו שינוי נסיבות אשר הוא מהותי וזאת ביחס לרכיב מדור הקטינה, יש לבחון רכיב זה בלבד, בהינתן הנסיבות החדשות ובהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית פורסם ביום 19.7.2017. ראו לעניין זה בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני מיום 20.1.2021.
25. משמעות דבר הוא, בעת חישוב סכום המדור שיש לחייב בו את הנתבע, יש ליתן את הדעת לסוגיית זמני השהות. שהרי חלוקת זמני שהות בין הצדדים תפחית את הוצאות המדור. ראו עמ"ש (מרכז) 50603-01-14 לעיל; עמ"ש 25027-02-14 פלוני נ' פלונית מיום 28.12.14; עמ"ש (מרכז) 23634-05-15 א.פ. נ' נ.א. מיום 25.2.16.
26. אשר לסכום המדור, חלקו של האב המלא הוא בשיעור של 30% מדמי השכירות עבור דירה המותאמת לקטינה וברמה דומה לדירת הצדדים שנמכרה. ראו ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פד"י מג(4) 201, 205.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

27. האם טענה להוצאות מדור בסך כולל של 7,650 ₪ לחודש. הסכומים שנתבעו מופרזים ולטעמי אינם משקפים מדור חודשי סביר – למשל 1,000 ₪ לחודש חשמל, 400 ₪ לחודש מים ועוד, מה גם שכאמור בבית מתגוררים שני בגירים.
- נוסף על כך, איני מקבלת את טענת האם שצרכי הקטינה מחייבים שכירת דירה בת 5 חדרים תמורת דמי שכירות בסך 5,000 ₪ לחודש. עובר לפירוק השיתוף בדירת הצדדים ומכירתה, התובעת התגוררה בדירה בת 3 חדרים, שכול הנראה לא הייתה מרווחת שכן גודלה היה 75 מ"ר. זו הדירה בה גם גדלה הקטינה. ראו סעיף 16 לתצהיר הנתבע. התובעת לא הכחישה את התיאור שהובא על ידי הנתבע ביחס לדירת הצדדים, מה גם שהנתונים בעיקרם הובאו בפני לאור כי הליך פירוק השיתוף התנהל בהליך קשור. עוד יוער בהקשר זה כי הנתבעת עיכבה את פירוק השיתוף מספר שנים, מתחילת 2017 לערך. זאת ועוד, צודק הנתבע בהפנייתו לכך שבדירה מתגוררת ביתה של התובעת מנישואיה הראשונים ובנם הבגיר של הצדדים שהוא בן כ- 21.5 שנים.
28. על כן, מצאתי לאמוד את דמי השכירות הראויים לדירה כדוגמת הדירה בה התגוררה הקטינה עובר לפירוק השיתוף, באזור בו התגוררה שזו אותה סביבה גם כיום, בסך 2,400 ₪. הוצאות אחזקת המדור לא השתנו בשל פירוק השיתוף ומעבר האם לשכירות ועל כן, רכיב זה היה כלול במזונות הפסוקים.
29. טרם פסיקת מדור בשיעור 30% כמקובל, יש לבחון האם במקרה דנן, יש להפחית משיעור זה ומחלקו של האב במדור בהיבחן זמני שהותו עם הקטינה – במקרה כאן התשובה שלאלה הוא שלילי כמפורט לעיל, במקרה כאן מתקיימים זמני שהות מצומצמים מאוד – הנתבע פוגש את הקטינה בכל יום שישי בבית הספר משעה 08:00 עד שעה ושעה נוספת בשיעור מוזיקה ביום ראשון ובתקופה בה אין מתקיימת מסגרת חינוכית, אין מתקיימים זמני שהות ראו עמוד 16 שורות 27-28 לעדות האב.
- לשלם שלמות התמונה אציין כי ברקע, ניסיונות רבים של האב להרחיב את זמני השהות והעדר שיתוף פעולה של האם להרחבתם ובכלל לקיומם שלא בפיקוח כלשהו – עד כדי "ויתור" האם על משמורת הקטינה והעברת המשמורת לאב, בשל ולאחר קביעת זמני שהות כבקשת האב. ראו למשל החלטתי מיום 8.7.2015 בהליך 8323-03-13 והליכים קשורים. עוד אפנה לעדות האב, בה הביע רצונו להרחיב את זמני השהות ולא לשמש רק "מקור של כסף", עבור הקטינה. ראו עמוד 16 שורות 29-30.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 25079-02-20 ע' נ' ז'

עם זאת, בהינתן שהמצב בפועל הוא זמני שהות מצומצמים, הרי שאין להפחית מחלקו של האב מהמדור המקובל עבור הקטינה שכן הקטינה אינה שווה אצל האב באופן המפחית הנטל המדור המוטל על האם.

30. בשולי פסה"ד אני שבה ופונה לאם בבקשה לאפשר לאב זמני שהות רחבים יותר בינו ובין הקטינה.

31. נפסק,

אני מחייבת את הנתבע, החל ממועד הגשת התביעה בתשלום עבור מדור, סך 720 ₪ לחודש. התשלום ישלם במצורף למזונות השוטפים, ב-10 לכל חודש מראש, עד הגעת הקטינה לגיל 18 או סיום לימודי התיכון, המאוחר מבין השניים. התשלום יהא צמוד למדד יוקר המחיה על בסיס המדד שפורסם ביום 15/1/11 ויעודכנו אחת לשלושה חודשים, ללא חיובים רטרואקטיביים.

בשאר הוראות פסה"ד בהליך 13-03-8289 מיום 21.5.15 אין שינוי.

לאור כי האב משלם את כל הוצאות החינוך של הקטינה, הכנסות הצדדים, גובה המזונות שנפסקו, קצבת הנכות של הקטינה, התשלום לבן ע' שהאב ממשיך לשלם ושאר הנתונים שלפני, חוב העבר - ממועד הגשת התביעה ועד מועד פסה"ד ישולם ב-48 תשלומים חודשים שווים שיצורפו למזונות השוטפים.

אין צו להוצאות.

מותר לפרסות בהשמטת פרטים מזהים תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא פסה"ד לצדדים ותסגור ההליך.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ עובדיה, שופטת